

תלמוד ירושלמי מסכת יומא פרק ח דף מה טור ב/ה"ה

עד איכן תרין אמורין חד אמ' עד חוטמו וחורנה אמר עד טיבורו מאן דאמר עד חוטמו בהוא דהוה קיים ומאן דאמ' עד טיבורו בהוא דהוה בכין תני הזריז משובח והנשאל מגונה והשואל הרי זה שופך דמי' תני כל דבר שהוא של סכנה אין או' יעשו דברי' בגוי' ובקטני' אלא אפי' בגדולי' בישר' מעשה שנפלה דליקה בחצירו של יוסי בן סמאי בשיחין וירדו בני קצרה של ציפורין לכבותו ולא הניח להן אמר הניחו לגבאי שיגבה את חובו מיד קשר עליו הענן וכיבהו ובמוצאי שבת שלח לכל אחד ואחד מהן סלע ולאפרכוס שלהן חמשים דינר אמרו חכמים לא היה צריך לעשות כן חד נפתיי הוה מגיריה דרבי יונה נפלת דליקתא במגירותיה דרבי יונה אזל ההוא נפתייא בעי מטפתה ולא שבקיה רבי יונה אמר ליה בגדך מדלי אמר ליה אין ואישתיזב כולה רבי יודן דכפר אמי פרס גולתיה על גדישא דנורא ערקא מיניה